

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XVIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Szulewicz

Protokolant: Maciej Otrocki, Wioletta Wichrowska, Anastazja Kalarus, Natalia Turek

przy udziale oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. w obecności **Prokuratora:** Magdaleny Dominko-Świtulskiej, Anny Zalewskiej, Piotra Antoniego Skiby

po rozpoznaniu dnia 9 czerwca, 21 lipca, 30 września 2021 r., 22 lutego 2022 r.

sprawy

R. R. (1) urodz. (...) w P. syna R. i E. z domu Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 kwietnia 2020 roku, w nieustalonym miejscu, dokonał przywłaszczenia powierzonego mu jako prezesowi zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., mienia w postaci samochodu osobowego marki B. (...) nr rej. (...) o znacznej wartości wynoszącej 555.008,08 zł na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k.

I. Oskarżonego R. R. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, wyczerpującego dyspozycje art. 284 § 2 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych,

II. Na podstawie art.69 § 1 i 2, art.70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. Na podstawie art.72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby,

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2280 (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych.

SSO Ireneusz Szulewicz

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XVIII K 33/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1.USTALENIE
FAKTÓW**

**Fakty uznane za
udowodnione**

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	R. R. (1)	W dniu 16 kwietnia 2020 r. w nieustalonym miejscu dokonał przywłaszczenia powierzonego mu jako prezesowi zarządu (...) Sp. z o.o. mienia w postaci samochodu osobowego B. (...) nr rej. (...) o znacznej wartości wynoszącej 555.008,08 zł na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. tj. czynu z art.284 § 2 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k.	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 23.12.2019 r. R. R. (1) jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. zawarł z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę leasingu operacyjnego, której przedmiotem był samochód osobowy B. (...) nr rej. (...) o wartości wynoszącej 555.008,08 zł.	Umowa nr (...) Faktura (...) Wyciąg z KRS	k.8-26 k.35-40	
W związku z tym, że na poczet umowy leasingu poza opłatą wstępną – 22.561,30 zł wniesioną przy zawarciu umowy, (...) nie dokonała spłaty żadnej raty, w dniu 12 marca 2020 r. B. (...) wysłał spółce ostateczne wezwanie do zapłaty zaległych rat w wysokości 20.646,98 zł w terminie do dnia 26 marca 2020 r. pod rygorem wypowiedzenia umowy leasingu w trybie natychmiastowym. Wezwanie to R. R. (1) odebrał w dniu 7 kwietnia 2020 r.	Wezwanie do zapłaty Informacja o odebraniu korespondencji	k.27 k.28	
W dniu 31 marca 2020 r. wobec nieuregulowania zaległości B. (...) wypowiedział umowę leasingu, wzywając spółkę (...) do bezzwłocznego wydania przedmiotu leasingu. Wezwanie zostało wysłane na adres siedziby spółki. Pomimo dwukrotnego awizowania	Wypowiedzenie umowy leasingu Informacja odnośnie doręczenia korespondencji	k.29 k.30	

przesyłki nie została ona odebrana.			
<p>B. (...) zleciła sprawę odzyskania samochodu firmie (...) SA Sp. z o.o. sp.k., w której imieniu działania w tym zakresie prowadził M. B.. W dniu 2 kwietnia 2020 r. M. B. wysłał mailowo wypowiedzenie umowy leasingu i wezwanie do wydania pojazdu. R. R. (1) zadzwonił do niego i poinformował go, że samochód jest na terenie Ukrainy i w związku z tym nie może go zwrócić, ponieważ granice są zamknięte, zobowiązał się do zwrotu samochodu. M. B. kontaktował się z R. R. (1) telefonicznie, wysyłając sms-y na nr tel. nr (...) i mailowo, wysyłając je na adres (...)</p> <p>R. R. (1) przesłał mailowo zdjęcia potwierdzające, że samochód znajduje się na terenie Ukrainy.</p> <p>W dniu 14 kwietnia 2020 r. R. R. (1) skontaktował się telefonicznie z P. K. przedstawicielem B. (...). Uzgodnili, że R. R. (1) zwróci drugi leasingowany samochód marki M. (...) i dokona natychmiast wpłaty kwoty 5.000 zł na poczet zaległości, w wyniku czego B. (...) wstrzyma się z zabezpieczaniem pojazdu.</p> <p>W dniu 16 kwietnia 2020 r. w związku z tym, że R. R. (1) nie dokonał obiecanej</p>	<p>Zeznania M. B.</p> <p>Zeznania P. K.</p> <p>Zdjęcia</p> <p>Korespondencja sms-owa i malowa</p>	<p>k.43-44,</p> <p>142-144</p> <p>k.51-52, 141-142</p> <p>k.33, 34</p> <p>k.157-160,</p> <p>182-183</p>	

<p>wpłaty, P. K. mailowo zażądał natychmiastowego zwrotu pojazdu. R. R. (1) odpisał, że samochód chce sobie zostawić i samochód aktualnie jest poza granicami Polski. Zadeklarował, że do dnia 30.06.2020 r. spłaci wszystkie zaległości.</p> <p>R. R. (1) informował M. B., że nie ma możliwości zwrotu pojazdu. M. B. przedstawił mu możliwość odbioru samochodu na terenie Ukrainy przez firmę z usług, której korzysta. W dniu 5 maja 2020 r. wysłał R. R. (1) listę firm, mogących odebrać samochód za granicą. R. R. (1) informował go, że będzie chciał kontynuować umowę leasingu pojazdu. Po przywróceniu ruchu granicznego z Ukrainą R. R. (1) w dalszym ciągu nie zwrócił samochodu leasingodawcy.</p>			
<p>W okresie od 8 sierpnia 2020 r. do 27 grudnia 2020 r. obywatele polscy przy wjeździe na teren RP zwolnieni byli z obowiązku kwarantanny.</p>	<p>Informacja Straży Granicznej</p>	<p>k.179</p>	
<p>W dniu 3 marca 2021 r. samochód B. (...) nr rej. (...), którym kierował wówczas R. R. (1) został zatrzymany przez służby ukraińskie podczas przekraczania granicy polsko-ukraińskiej na przejściu w B..</p>	<p>Informacja</p>	<p>k.112, 134a-136</p>	

W dniu 15 grudnia 2021 r. B. (...) odzyskał samochód B. (...) nr rej. (...) po przeprowadzeniu procedury przed organami Ukrainy.	Informacja	k.186a	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1	R. R. (1)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Zeznania M. B., P. K., korespondencja wysyłana z oskarżonym	Zeznania M. B. i P. K. są jasne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Znalazły one również potwierdzenie w treści korespondencji mailowej z R. R. (1) (k.160, 182-183). Świadcowi ci są osobami obcymi dla oskarżonego i nie mają powodów by zeznawać w sposób odbiegający od	

		rzeczywistego przebiegu zdarzeń.	
1.1.1	Dokumentacja leasingowa	Dokumentacja została sporządzona przez uprawnionych wystawców i w toku postępowania nie pojawiły się zastrzeżenia co do jej rzetelności.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego k.138-140, Zeznania N. K. k.201-203	Wyjaśnienia oskarżonego co do braku poinformowania go o wypowiedzeniu umowy i konieczności zwrotu samochodu (k.140) pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków M. B. i P. K., ale przede wszystkim również z treścią przesyłanych wiadomości sms-owych na numer telefonu, jakiego używał R. R. (1) i mailowych wysyłanych na adres poczty, z której korzystał oskarżony (o czym świadczy treść wiadomości wysyłanych z adresu (...)). Wyjaśnienia oskarżonego w ocenie Sąd są niewiarygodne w zakresie w jakim miały stanowić wytłumaczenie powodów	

niezwroćenia samochodu pokrzywdzonego, a co za tym idzie również w tym zakresie w jakim miały dowodzić braku zamiaru przywłaszczenia samochodu po stronie R. R. (1).

W zakresie co do zaistnienia awarii samochodu i jego naprawy na terenie Ukrainy nie zasługują na wiarę również zeznania N. K. Wyjaśnienia R. R. (1) i zeznania świadka w tym zakresie nie są do końca spójne. O ile oskarżony twierdził, że usunięcie awarii trwało kilka dni, a on w tym czasie wrócił do Polski (k.138), to świadek K. zeznał, że długo trwało samo szukanie serwisu, który podjąłby się naprawy, a w serwisie samochód pozostawał do 3 miesięcy (k.202).

Twierdzenia świadka o tak długim czasie naprawiania samochodu pozostają w sprzeczności z faktem, że w chwili wykonania zdjęć mających potwierdzić obecność samochodu na Ukrainie samochód miał być sprawny (k.204). O tym zresztą świadczą utrwalone na zdjęciach obrazy – samochodu na parkingu i z uruchomionym silnikiem na tle informacyjnych tablic drogowych. Nie ulega wątpliwości, że zdjęcia zostały wykonane na żądanie przedstawicieli pokrzywdzonego, a więc

nie wcześniej niż w kwietniu 2020 r. i nie później niż 5 maja 2020 r., o czym świadczy treść wiadomości mailowej z k.160, potwierdzająca wcześniejsze przesłanie zdjęć.

Poza zeznaniami N. K. brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających awarię pojazdu i jego naprawę na terenie Ukrainy oraz próby przyjazdu nim przez świadka do Polski. Nie przedstawiono żadnych rachunków czy faktur potwierdzających dokonanie naprawy samochodu. Świadek N. K. stwierdził, że nie była wystawiona faktura za naprawę samochodu (k.202), co wydaje się zadziwiające jeśli wziąć pod uwagę, że naprawa leasingowanego samochodu stanowiłaby koszt działalności gospodarczej leasingobiorcy. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z § 13 ust.2 w zw. z § 2 ust.24 Ogólnych Warunków Umów Leasingu B. (...), stanowiących załącznik do umowy leasingu, leasingobiorca zobowiązany był do dokonywania napraw w autoryzowanej stacji obsługi samochodów danej marki. Dokonanie naprawy w warunkach opisywanych przez świadka mogło spowodować również

utrata gwarancji samochodu, który wówczas był samochodem rocznym i z tego względu z ważną gwarancją.

Podkreślić należy, że oskarżony nie informował przedstawicieli pokrzywdzonego i firmy (...), że samochód uległ jakiegokolwiek awarii na terenie Ukrainy i był tam naprawiany, o czym świadczy treść ich zeznań i wiadomości mailowych. Oskarżony informował jedynie o tym, że samochód jest na terenie Ukrainy.

W istocie przy tym kwestia rzekomej awarii samochodu i prób przyjazdu nim do Polski przez N. K. ma charakter drugorzędny, skoro w chwili wysyłania zdjęć dokumentujących obecność samochodu na terenie Ukrainy był on sprawny a sam oskarżony miał możliwość przekazania tam samochodu przedstawicielom pokrzywdzonego bądź przyjazdu nim na teren Polski. Tylko w ramach linii obrony można rozpatrywać tłumaczenie oskarżonego, że nie mógł przywieźć osobiście samochodu z uwagi na sezon pracy restauracji po pandemii, skoro, jak wynika z informacji Straży Granicznej możliwość takiego wyjazdu bez konieczności odbycia

		<p>kwarantanny po powrocie do Polski istniała przez kilkumiesięczny okres od sierpnia do końca grudnia 2020 r.</p> <p>Niewiarygodne są twierdzenia oskarżonego, że powodem dla którego nie zgodził się zwrócić samochodu, pomimo przedstawienia mu możliwości dokonania tego za granicą, było to co się miało stać z drugim zwróconym leasingowanym samochodem – M. (...) – jego sprzedaż po zaniżonej cenie. Wskazać tu należy, że R. R. (1) został powiadomiony o możliwości odebrania samochodu na Ukrainie najpóźniej 5 maja 2020 r. (potwierdza to wiadomość z k.160) z czego nie skorzystał. Skoro M. (...) został pozostawiony w serwisie (...) w dniu 15 kwietnia 2020 r. nie jest możliwe, żeby w tym czasie do 5 maja 2020 r. M. (...) został już sprzedany, a cenie sprzedaży R. R. (1) został powiadomiony przesyłką pocztową (k.138),</p>	
	1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I.	R. R. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Nie ulega wątpliwości, że po wypowiedzeniu umowy leasingu oskarżony, kiedy był zobowiązany do zwrotu przedmiotu leasingu, czego był świadomy, o czym świadczy treść korespondencji prowadzonej z nim, nie uczynił tego. W sytuacji kiedy M. B. przedstawił mu możliwość przekazania samochodu na terenie Ukrainy R. R. (1) nie skorzystał z tego. Gdyby rzeczywiście oskarżony chciał rozwiązać tę sytuację to było najprostsze wyjście, nie wymagające angażowania innych osób, które miałyby przewieźć samochód na terytorium Polski. Co więcej w okresie od 8 sierpnia do 27 grudnia 2020 r. sam oskarżony mógł przyjechać samochodem do Polski z Ukrainy i nie wiązało się to z obowiązkiem odbycia kwarantanny wynikającej z pandemii(...).</p> <p>Jak wynika z wyjaśnień samego oskarżonego w istocie jego zachowanie motywowane było chęcią kontynuowania leasingu przedmiotowego samochodu (wyjaśnienia k.138, 140). Jednakże to,</p>			

że oskarżony nie mając racjonalnych podstaw liczył na wznowienie umowy leasingu, nie skutkuje uznaniem, że nie miał zamiaru popełnienia przestępstwa z art.284 § 2 k.k. Jeśli nie mając już uprawnień do dysponowania tym samochodem, R. R. (1) pomimo możliwości, które miał sam i tych, które przedstawił mu M. B., nie zwrócił przedmiotu leasingu pokrzywdzonemu, to w sposób oczywisty bezprawnie zatrzymał przedmiot leasingu w zamiarze dysponowania nim jak rzeczą własną.

Zamiar pozbawienia osoby uprawnionej własności posiadanej rzeczy może przejawiać się w odmowie zwrotu rzeczy, ukryciu jej. Obiektywnie z tym mamy do czynienia w sprawie niniejszej. W zachowaniu oskarżonego brak jest przesłanek pozwalających na ustalenie, że R. R. (1) w chwili gdy została wypowiedziana umowa leasingu zamierzał zwrócić jej przedmiot. Pomimo braku uprawnień do samochodu zamierzał pozostawać w jego posiadaniu, o czym świadczy odmowa wskazania dokładnego miejsca w jakim znajdował się wówczas samochód. Tak więc postąpił z samochodem jak właściciel. Sąd podziela stanowisko

zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. II AKa 390/19, iż: „znamiona przestępstwa przywłaszczenia wypełnia dysponowanie przedmiotem przestępstwa bez żadnego ku temu tytułu prawnego. Postępowanie z rzeczą jak właściciel nie ogranicza się jednak tylko do jej sprzedaży lub innej czynności bezpowrotnie uniemożliwiającej właścicielowi odzyskanie rzeczy. Przymiot bycia właścicielem nie ogranicza się bowiem jedynie do prawa przekazywania przedmiotu własności. Jeżeli zatem oskarżony bez żadnej podstawy prawnej nie wydaje na żądanie uprawnionego powierzonego mu przedmiotu czy też nie wskazuje miejsca jego przechowywania to postępuje wobec niego jak z rzeczą własną a tym samym dopuszcza się popełnienia przestępstwa jego przywłaszczenia”.

Zachowanie oskarżonego polegające na tym, że wracał tym samochodem w dniu 3 marca 2021 r. do Polski nie świadczy o braku zamiaru przywłaszczenia samochodu. Włączenie przywłaszczonej rzeczy do majątku sprawcy rozumieć należy nie jako nieskończoność, a jako pozbawienie uprawnionej

osoby bez jej zgody do realizowania praw właścicielskich, w tym posiadania, na długi czas (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 lutego 2020 r. sygn. II AKa 615/19). R. R. (1) po wypowiedzeniu umowy leasingu w związku z zaniechaniem płacenia rat leasingowych, wezwany do zwrotu przedmiotu leasingu przez blisko rok zaniechał tego, pomimo możliwości zwrotu wskazanych przez przedstawicieli pokrzywdzonego aż do momentu kiedy finalnie pojazd zabezpieczyli funkcjonariusze organów ścigania. Jego zachowanie, które miało miejsce w późniejszym okresie, kiedy oskarżony miał świadomość, że z inicjatywy pokrzywdzonego wszczęto postępowanie karne nie ekskulpuje go. Wskazać przy tym należy, że ma ono miejsce już po tym gdy zarzut popełnienia przestępstwa przywłaszczenia samochodu został postawiony R. R. (1) w postępowaniu przygotowawczym, co miało miejsce 4 stycznia 2021 r. i po skierowaniu do sądu aktu oskarżenia w sprawie niniejszej. Tak więc należy uznać, że R. R. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa przywłaszczenia

powierzonego mienia z art.284 § 2 k.k., z uwagi na wartość posiadanego przedmiotu przestępstwa w zw. z art.294 § 1 k.k.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie dotyczy.			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Nie dotyczy			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
Nie dotyczy			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
Nie dotyczy.			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. R. (1)	I, II	I	Orzeczona kara jest równa najniższemu ustawowemu zagrożeniu karą. Okolicznościami łagodzącymi są dotychczasowa niekaralność oskarżonego (k.65, 197) i fakt odzyskania pojazdu przez pokrzywdzonego, co jednak nastąpiło na skutek działań pokrzywdzonego i zastrzeżenia pojazdu jako utraconego w wyniku przestępstwa. Na stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływ ma wysoka wartość przedmiotu przestępstwa, znacznie wykraczająca poza granicę określoną w art.115 § 5 k.k. Z uwagi na to, że przestępstwo przypisane oskarżonemu jest przestępstwem umyślnym skierowanym przeciwko mieniu, a więc zostało popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej należało na podstawie art. 33 § 2 k.k. obok kary

			<p>pozbawienia wolności orzec karę grzywny, której wysokość uwzględnia wartość przedmiotu przestępstwa. W ocenie Sądu orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i okoliczności obciążających i łagodzących i spełni swoje zadania w zakresie zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. R. (1)	III	I	<p>W związku z wymierzeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania obligatoryjne było orzeczenie jednego z obowiązków określonych w art.72 § 1 k.k. Stąd sąd nałożył na oskarżonego obowiązek informowania o przebiegu okresu próby.</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>Brak jest powodów by uznać, że oskarżony z uwagi na sytuację rodzinną czy własne możliwości zarobkowe nie jest w stanie ponieść kosztów postępowania, dlatego należało go nimi obciążyć na podstawie art.627 k.p.k. Wysokość opłaty będącej częścią kosztów sądowych określono na podstawie art.2 ust.1 pkt 3 i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.</p>	
<p>1.1 Podpis</p>		